

forhold mellem erhvervsdrivende er urimeligt at anvende dem.

Bestemmelsen vil desuden finde anvendelse på enkeltkontrakter, hvor tilsvarende forhold gør sig gældende.

Det er i bestemmelsen forudsat, at forbrugerombudsmanden som i sin øvrige virksomhed i første række skal søge ændringer gennemført ved forhandling. Imidlertid hjemler stk. 2 adgang for forbrugerombudsmanden til at udstede påbud, såfremt forhandling efter stk. 1 forbliver resultatløs. Påbud håndhæves efter § 18 og § 20, stk. 1, nr. 2.

Til § 13

Bestemmelsen pålægger kortudsteder skriftligt at meddele en mulig kortindehaver en række oplysninger om vilkår for indehavelse og brug af betalingskort og om omkostningerne herved.

Bestemmelsen, der har til formål at fremme og sikre forbrugerne interesser med hensyn til overskuelighed, finder anvendelse på samtlige betalingskort, der efter §§ 1 og 2 omfattes af loven, jfr. også § 24, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelserne om oplysningspligt er en skærpe i forhold til kreditkøbelovens § 32 – der omfatter konto- og kreditkort – bl.a. i henseende til det tidspunkt, hvor oplysningerne skal meddeles.

Det er i bestemmelsen fastsat, at allerede i udbudsfasen skal gives mulige kortindehavere fyldestgørende oplysninger om det pågældende betalingskortsystem. Der gives herved mulighed for at vurdere fordele og ulemper ved betalingskortsystemet og for at drage sammenligning mellem forskellige betalingsformidlingssystemer. Oplysningerne skal gives dels i forbindelse med en konkret markedsføring over for enkeltpersoner, og dels når enkeltpersoner selv retter henvendelse til kortudsteder vedrørende betalingskort. Bestemmelsen pålægger således ikke kortudsteder i sin generelle markedsføring rettet mod den almindelige offentlighed at give de i bestemmelsen nævnte oplysninger. Her gælder markedsføringsloven.

Tilsidesættelse af oplysningspligten er sanktioneret med straf, jfr. § 20, stk. 1.

Efter *stk. 1, nr. 1*, påhviler det kortudsteder at oplyse den mulige kortindehaver om samtlige betalingskortets anvendelsesmuligheder i relation til såvel kortudsteder selv som til tilknyttede betalingsmodtagere.

Kortudsteder skal således oplyse, hvis betalingskortet kan anvendes som legitimationsbevis, hævekort eller andet. Tilsvarende skal der oplyses om en mulighed for at knytte flere betalingskort til

samme konto, at lade andre end kortindehaver anvende kortet, samt om den betalings- eller kreditformidlingstransaktion, som brug af betalingskortet indebærer.

Herudover skal kortindehaver have oplysning om eventuelle begrænsninger i brugen af betalingskort. Eksempelvis begrænsninger i tilladt anvendeshyppighed, størrelse af betalinger og tidspunkter inden for hvilke kortet vil kunne anvendes.

Efter *stk. 1, nr. 2*, er der pligt til at oplyse dels om de forpligtende vilkår i al almindelighed såsom kortindehavers løbende kontrol, af om kortet er i hans besiddelse, og underretning til kortudsteder inden rimelig tid om betalingskortets bortkomst, dels også om særligt byrdefulde vilkår såsom opbevaring på betryggende måde, opbevaring og hemmeligholdelse af eventuel kode, samt om de konsekvenser, der følger af, at disse krav forsømmes, jfr. dog bemærkningerne til § 16. Endvidere skal kortudsteder oplyse om forskrifter for anvendelse og for meddelelse om fejl.

Kortudsteders oplysningspligt omfatter også pligt til at give kortindehaver oplysning om, hvorledes der i givet fald kan klages.

Samtlige omkostninger ved erhvervelse og brug af betalingskort skal oplyses i medfør af *stk. 1, nr. 3*. Disse vil være af stor betydning for forbrugers overvejelse om erhvervelse af betalingskort.

Oplysningspligten omfatter de nærmere regler og betingelser for pålæg af omkostninger samt beregningsmåden for sådanne, f. eks. oplysninger om oprettelsesgebyr, gebyr i forbindelse med kontraktmæssig brug samt kreditomkostninger, herunder især renter, hvis der i aftalen om erhvervelse af betalingskortet er indbygget en kreditfacilitet.

Det anførte er ikke til hinder for et vilkår om varierende renteomkostninger, når ændringen er betinget af objektivt konstaterbare forhold, som kortudsteder er uden indflydelse på

Oplysninger om omkostninger, der vil kunne pålægges kortindehaver i henhold til lovgivningen som følge af hans misligholdelse, er ikke omfattet af oplysningspligten.

Stk. 1, nr. 4, svarer til § 32 i kreditkøbsloven.

Efter *stk. 1, nr. 5* skal der gives præcis information om, hvilke personlige oplysninger, der vil blive krævet ved ansøgning om erhvervelse af betalingskort.

Den potentielle kortindehaver skal, uanset om der er knyttet kredit til betalingskortet eller ej, endvidere efter *stk. 1, nr. 6*, have oplyst mulige yderligere undersøgelser af hans private forhold, som kortudsteder vil lade foretage, f. eks. ved hen-